

מ"ת (תל אביב) 14318-04-22 - גל שושני נ' מדינת ישראל

מ"ת (תל-אביב-יפו) 14318-04-22 - גל שושני נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 14318-04-22

גל שושני

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[14.01.2025]

כבוד השופט עלאא מסארווה

ע"י עו"ד מיקי חובה

ע"י עו"ד קורל שריג פאפו

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר (בפיקוח אלקטרוני) אשר נקבעו בעניינו של המבקש לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות חמורות של קשירת קשר לביצוע פשע ורצח בנסיבות מחמירות.

השתלשלות ההליך עד כה

לאחר דיונים רבים שנדחו מסיבות טכניות, ביום 20.7.23, ניתנה החלטה כבוד השופט ש' מלמד לגבי התשתית הראייתית, לפיה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה וקיימת עילת מעצר. בית המשפט פירט בהחלטתו את מצבור הראיות הנסיבתיות, וקבע כי בהיעדר הסבר אחר לראיות מפי משיבים 3 ו-4 בחקירותיהם הרבות בהן שמרו על זכות השתיקה, הדבר עומד לרעתם. אשר לטענת המשיבים לחסר ראייתי נפסק בפס' 14 להחלטה, כי:

"נקודת המוצא של כתב אישום זה הצורך בתכנון אירוע הרצח. כל בר דעת יכול להבין שאין שום הגיון בסיפור לפיו המשיבים 1,2 החליטו על דעת עצמם להגיע למפגש בו השתתף המשיב 3 ראו את הנרצח חמתם בערה בהם והם החליטו ספונטנית לרצוח אותו. הראיות מצביעות על תכנון, ביצוע מפגשים מקדימים הצטיידות בציוד של לבוש, כלי יריה וכד' לצורך ביצוע הרצח. אם נקודת המוצא היא שהרצח תוכנן כפי שהראיות בתיק מלמדות כל שנשאר הוא לקשור בין התכנון והגורמים המסייעים והמתחזקים של אירוע הרצח והקשר בין כלל המשיבים".

ביום 6.8.23 ניתנה החלטה למעצר המשיב 3 (המבקש) עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ערר שהוגש על ידי המשיבים נמשך "לאחר ששמעו את הערות בית המשפט, ונועצו במרשיהם, הודיעו באי-כוח העוררים כי לא יעמדו על העררים, תוך שמירת זכותם להגשת בקשה לדין חוזר. לאור זאת העררים נדחים". מעצר המבקש הוארך מעת לעת מעבר לתשעה חודשים.

ביום 16.7.24 במסגרת החלטה להארכת מעצר נוספת של 90 יום בעניינו של המבקש ניתנה החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 4974/24. בית המשפט העליון הורה על מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני. בחינת התנאים הוטלה על בית המשפט המחוזי.

ביום 17.7.24 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט המחוזי, בהמשך להחלטת ביהמ"ש העליון כי יחידת מעוז תכין חוות דעת לגבי האיזוק האלקטרוני.

ביום 22.7.24 הוחלט על המשך מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בתנאים שנקבעו על ידי בי המשפט העליון. הבקשה הנוכחית

שני ראשים לבקשה הנוכחית: האחד, בקשה להעתקת כתובת המעצר בפקא"ל, מבית האח הערב המפקח לבית אשת המבקש שגם היא משמשת ערבה מפקחת, לנוכח משבר זוגיות של האח עם בת זוגו. השני, בקשה לביטול הדרישה לפיקוח כפול בו זמנית, תוך הסתפקות כמפקח אחד בלבד.

ביום 6.1.25, התקיים דיון בבקשה הנוכחית והצדדים טענו לפניי ארוכות.

המדינה טענה כי קיים קושי עם העברת המעצר לכתובת האישה משום שהייתה מוכה בעבר וכן משום שהיא ושאר המפקחים כבר נפסלו על ידי שירות המבחן בעבר משאין ביכולתם לאיין מסוכנות המבקש. נטען כי שינוי כתובת המעצר משהווה שינוי יסודי של החלטת המעצר בפקא"ל.

המבקש שפך אור על הקשיים המעשיים בהמשך המעצר בבית האח, תוך שמנה טעויות עובדתיות, לרבות האלימות אשר לא מתייחסת לבת הזוג הנוכחית אלא כלפי רעייתו הקודמת של המבקש, לגביה נקבע בבית משפט כי היא העלילה עלילות שווא (תמש 1880/04, פסק דין מיום 17.1.2005). עוד התייחס המבקש לתסקירים, והפנה לכך שבית המשפט העליון הורה, למרות האמור בהם, על השמתו של המבקש במעצר באיזוק אלקטרוני. המאשימה חזרה והסתייגה מאשת המבקש משום שלא דיווחה לרשויות כאשר בעלה כמעט נורה. דיון והכרעה

אכן שירות המבחן התייחס לאשת המבקש במספר הזדמנויות וקבע לגביה חוסר התאמה בעיקר משום שהיא "מתקשה לבחון חלקים בעייתיים בהתנהגותו... ואת הסיכון במצבו" (תסקיר מיום 21.5.24, עמ' 3). באותה נשימה, התייחס שירות המבחן לאחיו של המבקש, לגביו נמצא "לא יוכל להוות בעבורו גורם ממתן ומציב גבול ברור. עוד התרשמנו כי עומר מבטא גישה סלחנית ומגוננת כלפי [המבקש] באופן שיקשה עליו למתן את הסיכון במצבו" (תסקיר 21.5.24, עמ' 2).

והנה, ועל אף התסקירים השליליים, בית המשפט העליון מצא להורות על העברת המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני, תחת פיקוח האח והאישה, על אף התסקירים השליליים, וכך נפסק:

התביעה טוענת כי בית המשפט העליון התרשם במיוחד מאחיו של המבקש, בין השאר לנוכח שירותו ועברו הצבאי, ולכן נקבע כי המעצר יהיה בביתו, ובכך מרכיב חשוב/מכריע שהוביל להחלטה להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני, כך שאלמלא ההתרשמות מהאח, ספק אם בית המשפט העליון היה מורה על מעצר בפקא"ל כלל. נטען שהעובדה שהמעצר הוא בביתו של האח הופך אותו לציר המרכזי של הפיקוח ומכאן השינוי הכתובת לבית אשתו של המבקש מערער את ההצדקה להעברת המבקש למעצר בפקא"ל, ולכן יש לדחות את הבקשה לעיון חוזר. כמו כן, טענה התביעה לגבי יכולתה של אשת המבקש לספק פיקוח אפקטיבי לנוכח דרגת המסוכנות וחומרת התיק.

מקובלת עליי גישתה העקרונית של התביעה שיש לנקוט בתיק זה במשנה זהירות לנוכח המסוכנות הרבה העולה מכתב האישום ומעברו הפלילי של המבקש, אשר הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני לאחר ששהה במעצר ממש משך למעלה משנתיים ימים.

מעצרו של המבקש בפקא"ל ניתן אך לפני כחצי שנה. לא חלף זמן רב מאז. לא נמצאה לפניי הצדקה מיוחדת לשינוי במרכיביה העיקריים של החלטת בית המשפט. בפרט נכונים הדברים לנוכח חלקו של המבקש באירוע (כמי שדאג ל-"כיפה אדומה" בעגה העבריינית, שהובילה לרצח).

לכן, לא מצאתי הצדקה להוריד את דרישת שני המפקחים (בו זמנית). העובדה שלא נרשמו הפרות לחובת המבקש, על אף היציאות שאושרו לו, היא נתון שברגיל ראוי שיילקח בחשבון ואולם אינני סבור שחלף זמן רב שיכול להצדיק שינוי נקודת האיזון שנקבעה בהחלטת בית המשפט העליון. נקודת המוצא היא שקיימת מסוכנות רבה שנשקפת מהמבקש לציבור. אמנם "מאגר" זה של המסוכנות (המקורית) הולך ומידלדל (לאיטו) עם חלוף הזמן ואולם כאשר המסוכנות בבראשית הייתה כה רבה הרי שחלוף של כשישה חודשים אינו יכול להטות את הכף לעבר שינוי מהותי ויסודי בהחלטת המעצר בפקא"ל.

לשיטתי, הפיקוח הכפול היה מרכיב חשוב בהחלטה בית המשפט העליון. זאת, בין השאר, לנוכח התסקירים השליליים שלא מצאו את הערבים המפקחים מתאימים כל אחד בפני עצמו. "הפיצוי" על חולשת מערך הפיקוח, נמצא בדרך של חיוב פיקוח כפול בו זמנית. לא השתכנעתי כי מאז שלהי חודש יולי האחרון חל שינוי מהותי בהקשר זה. מן העבר השני, אכן חל, לפי הדיווח, שינוי מהותי שקשור בהעדר היתכנות להמשך המעצר בכתובת בית האח. זאת לנוכח "משבר זוגיות" בין האח לבת זוגו "שמקשה עליהם לשהות יחד באותה דירה", וכן נסיבות אישיות ומשפחתיות של המבקש עצמו. מכאן הבקשה להעתקת כתובת המעצר לביתו בבית דגן. בעניין זה, מצאתי לקבל את הבקשה, וזאת לאור הנימוקים הבאים:

ראשית, לא מצאתי סימוכין ברורים לטענת התביעה כי בית המשפט העליון התרשם במיוחד מהאח, על פני שאר הערבים המפקחים, עד שהבחירה בכתובת המעצר בביתו דווקא מהווה מרכיב קרדינלי בהחלטת המעצר בפקא"ל. אין לכך ביטוי בהחלטת בית המשפט העליון, ואף לא בתסקיר האחרון שלא המליץ על האח ועל בת הזוג של המבקש, כאחד. אמנם בתסקיר מיום 26.12.23 התייחס שירות המבחן בחיוב לאח כערב מתאים, אך כבר אז ציין שירות המבחן כי העובדה שהערב מגויס למילואים פוגעת בהתאמתו על רקע העדר פניותו למשימת הפיקוח.

שנית, ואכן נמסר כי על אף שהמעצר היה בכתובת האח, הוא איננו ולא היה הערב המפקח העיקרי בפועל, שכן מדובר במי שנדרש לשירות מילואים פעיל למשך תקופה ממושכת. רוצה לומר שהעדר פניותו של האח יחסית לאחרים היה כורח המציאות עד שלא היה במעצר בביתו כדי להשליך על חלוקת הנטל בין הערבים השונים. תימוכין לכך ניתן למצוא בתסקיר מיום 26.12.23 שם שירות המבחן ציין לגבי האח "מגויס למילואים בתפקיד מודיעיני, מוצב בדרום, כמעט ואינו חוזר לביתו".

שלישית, לנוכח השינוי המתואר, יש להניח שמענייניו של האח נתונים בימים אלה לאותו משבר בזוגיות, על הכרוך בכך, בין לשיקום היחסים ובין להתארגנות לקראת הליך היפרדות. כך שמצבו האישי פוגם, מטבע הדברים, בתפקודו כערב, בפרט בצל דברי המבקש בסעיף 42 לבקשה.

רביעית, העדר הפרות על אף הזמן שחלף ועל אף היציאות הרבות שאושרו, מאפשר לבית המשפט ולו במידה מסויימת לסמוך על מערך הפיקוח שתפקד עד כה באופן סביר.

לאור האומר, הבקשה לעיון חוזר מתקבלת בחלקה, כך שהדרישה לפיקוח כפול בו זמנית תיוותר על כנה, אך המעצר יועתק לכתובת בבית דגן, ברחוב האלון 2 דירה 30, כפוף להסרת הליקויים לפי חוות דעת של יחידת מעוז (מיום 1.1.25).

על מנת לאפשר למאשימה לשקול ערר על ההחלטה, החלטתי זו תיכנס לתוקף אך ביום 20.1.25, שעה 12:00, אלא אם תודיע המאשימה שאין בכוונתה להשיג על ההחלטה.

עד אז, התנאים הקיימים יישארו בעינם.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים וליחידת מעוז.

ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"ה, 14 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.